

פרשת דוד

יו"ל ע"י מוסדות "מקדש לדוד" ישראל
 בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א
 בן הצדיק המלובן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלובן רבי **חיים פינטו** זע"א

פרשת וישלח

טז' כסלו תשפ"ג 1158

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע			
4:00	4:14	4:05	4:21
הדלקת נרות			
5:15	5:16	5:14	5:18
מוצאי שבת			
5:53	5:54	5:52	5:55
רבנו תם			

הילולא דצדיקיא

- טז. רבי יצחק קוריאט מח"ס מעשה רוקם
- טז. רבי שאול ידידיה טאוב האדמו"ר ממודז'צ'ין
- יז. רבי יעקב לופס
- יז. רבי יוסף יוזל הורביץ הסבא מנובהרדוק
- יח. רבי אברהם בן הרמב"ם
- יח. רבי חלפון לבטון
- יט. רבי זוב בער, המגיד ממזריטש
- יט. רבי חי טייב, מח"ס חלב חטים
- כ. רבי ברוך זוזות
- כ. רבי יוחנן טברסקי האדמו"ר מרחמסטריוקא
- כא. רבי צבי פסח פראנק רבה של ירושלים
- כא. רבי יוחנן פערלוב האדמו"ר מקרלין סטולין
- כב. רבי אברהם אביחצירא בבא הנה
- כב. רבי יוסף בן עיש רבה של שלוניקי

משמיר לדוד

יראת שמים מביאה לתשובה שלימה

אותו. ובפרט עכשיו ידע עשו שיעקב ניצח את המלאך שהיה שרו, והסכים עמו על הברכות שקיבל מאביו. ואולם, עם כל זה, הדבר פלא פלאים. כי הנה, עשו רואה כיצד יעקב אבינו חזק יותר ממנו בשל כח התורה שלו, ובשל הקשר החזק שלו לתורה, כי בכך הוא ניצח את לבן וגם ניצח את שרו של עשו, ואפילו הכי, עשו לא לומד מכך מוסר השכל והוא לא חוזר בתשובה. היתכן כדבר הזה? והרי הוא רואה לנגד עיניו כיצד יעקב אבינו חשוב וחזק ממנו פי כמה מונים, וכיצד דבר הזה לא מביאו לעשו לשוב בתשובה.

ונראה לענ"ד, על פי מה שאמרנו חז"ל (ברכות לג, ב) הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. דהיינו, את הכל אדם יכול לקבל מאת הבורא ית"ש, אבל על יראת שמים הוא צריך לעמול לבד. וזאת היתה רשעותו של עשו הרשע. שכן יראת שמים לא היתה לו ולכן הוא לא הצליח להתעלות מעל עצמו ולשוב בתשובה. ואך שלבטח תקף אותו יאוש נורא בראותו את יעקב אחיו כל כך מצליח ומתעלה, אבל הוא נותר ברשעותו ללא יראת שמים ולכן לא עלתה בידו.

העולה לנו מאלו הדברים, כי כל אדם צריך לדעת שאין דבר העומד בפני הרצון, ואם אדם באמת רוצה לשוב בתשובה מי מוחה בידו, שכן שערי תשובה לעולם פתוחים לפניו. וראיה לדבר, כי גם יצחק אבינו ניסה להחזיר את עשו בנו בתשובה, ואף קירב אותו, ואף נתן לו ברכות (בראשית כז, לט), אבל עם כל זה עשו הפנה עורף לכל הטובות שקיבל ולא עשה תשובה, אלא הוסיף לחטוא.

ולא זו אף זו, גם יעקב אבינו ע"ה ניסה בשליחות ששלח אליו מלאכים לעורר בו קנאת סופרים אולי תתעורר בו מעט יראת שמים והוא יחזור בתשובה. וראיה לדבר כפי שכבר ביארנו, כי כאשר עשו ראה את יעקב לנגד עיניו, מיד נהפך לבו מרע לטוב, והוא נכנע אליו וחייב אותו ונישק אותו. אבל עם כל זאת הוא לא חזר בתשובה, שכן קשה לעשו הניתוק מהבלי העולם הזה, עד שמכר בכסף מלא את מקומו במערת המכפלה (פרקי דר' אליעזר לח).

ובטעם הדבר, כי היה חסר לו יראת שמים. אמנם הוא נכנע לפני יעקב אבינו, ונכנע לפני אביו יצחק אבינו, כאשר היה שואל אותו שאלות שונות בניני מעשרות (בראשית רבה פר' סג, ט), ואף כיבד הרבה את יצחק אביו (דברים רבה פר' א, טו), אבל העיקר היה חסר לו, היא יראת שמים, ולכן בשל כך הוא לא נכנע לפני הבורא ית"ש.

"וישובו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו. ויירא יעקב מאד ויצר לו" (בראשית לב, ד-ח)

וראיתי בעלון "ביע אומר", דברי תורה מרבינו הראשון לציון הגאון רבי עובדיה יוסף צוק"ל, שהקשה הנה לכאורה בהתנהגותו של עשו אנו מוצאים סתירה. מחד גיסא רואים אנו כאן כי עשו אינו מפחד כלל מיעקב אבינו, שכן כאשר המלאכים חזרו ליעקב אבינו לספר לו על שליחותם לעשו, הם אומרים לו שעשו בכלל לא פוחד, ואדרבה, הוא מגיע לקראתך וארבע מאות איש עמו. אבל מאידך גיסא, לאחר מכן אנו מוצאים כי כאשר עשו כבר הגיע אל יעקב אבינו כדי לפגוש אותו, הוא ממש נכנע לפניו ומתבטל כלפי יעקב אחיו כעבד הנכנע לפני רבו, כמו שהכתוב אומר (שם לג, ד) "וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפול על צווארו וישקהו".

וצריך ביאור, כיצד יתכן הדבר שאדם רשע שכזה שאפילו מלאכים שנשלחו אליו מן השמים לא שכנעו אותו ולא הכניסו מורך בלבבו, עד שבתחילה לא פחד כלל ואף הלך לקראת יעקב אחיו עם ארבע מאות איש כדי להילחם כנגדו, ולבסוף כשהגיע אליו הוא נכנע אליו, ורץ לקראתו וחייב אותו ונישק אותו כעבד הנכנע לפני רבו.

וחשבתי בזה לענ"ד, כי הנה יעקב אבינו ע"ה, כאשר הוא שלח מלאכים אל עשו אחיו הוא נתן לו מיד בתחילה הקדמה, ואמר לו (שם לב, ה) "עם לבן גרתי ואחר עד עתה", ואומרים חז"ל כי שלח לומר לו שאינו פוחד ממנו, שכן הוא גר עם לבן הרשע ושומר על תרי"ג מצוות, ולא למד ממעשיו הרעים, והצליח לנצח את לבן, אז גם עתה הוא יצליח לנצח את עשו אחיו.

אבל עשו מאידך גיסא, בכלל לא פחד מהדברים הללו, כיון שאינה דומה ראייה לשמיעה. דהיינו, כל זמן שעשו לא ראה במו עיניו את יעקב, אזי הוא לא חשב כלל על כוחו ולא האמין לדבריו של יעקב, כיון שהכל היה אצלו רק בגדר שמיעה בלבד. ולכן גם כשאמר לו עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי, הוא בכלל לא האמין לו, כיון שעשו חשב כי השר שלו בשמים ניצח אותו. ולא עוד, אלא שהדברים הללו שיעקב שלח לומר לו על ידי המלאכים בדווקא הכעיסו אותו, והוא לא השתכנע לפחד ממנו בשל כך, ולכן בדווקא הוא הלך לקראתו עם ארבע מאות איש כדי להילחם עמו.

אבל לאחר מכן, כאשר עשו ראה למול עיניו את יעקב אבינו, אזי כבר אינה דומה ראייה לשמיעה, ואז הוא באמת פחד ממנו, מכיון שאז ראה עד כמה גדול כוחה של התורה, עד שיעקב אבינו התחזק ביותר בשל התורה שלמד. לכן אז, כאשר עשו הגיע ליעקב הוא השלים עמו, וחייב אותו ונישק אותו, ורצה אפילו ללכת עמו וללוות

דברי חכמים

פרפראות לפרשה
משולחנם של חכמי התורה

להשקיע בחינוך לתפילה

ברגעים הגורליים בהם עמד יעקב אבינו ע"ה בתפילה לפני בוראו שיצילו מיד עשיו, לאחר שהכין עצמו בדורון ולמלחמה, התעטף יעקב ממעמקי לבו וזעק להצלה רוחנית וגשמית של כלל ישראל. הוא ידע שהכל מונח כעת על כף המאזניים, ולמול בני משפחתו הוא הראה דרך ודוגמא אישית כיצד עלינו לשפוך שיח לפני הבורא, כיצד עובדים את הבורא בעבודת התפילה, ברגש ובתחנונים לפני המקום.

והאמת היא שבכדי לחנך לעבודת הלב, צריך להשקיע, לדעת כיצד נפתחים הלבבות.

תחילת החינוך לתפילה, הסביר המשגיח הגה"צ רבי נח אורלוויק, הוא לחנך את הצעירים שיש להם כתובת ברורה. יש להם עם מי לדבר. יש מי ששומע אותי, הקב"ה בכבודו ובעצמו. המשגיח זצ"ל סיפר, שרבו הגה"צ רבי צבי הירש פלדמן זצ"ל, המשגיח בישיבת מיר בארה"ב, היה חניך קלם וסיפר, שבקלם התעכבו בתפילות הימים הנוראים התעכבו על המילים "אבינו מלכנו" ואת הבקשה לאחריה (למשל "שלח רפואה שלמה לחולי עמך") אמרו במהירות יותר. מה מבטא "אבינו מלכנו"?

"אבא" מאוד אוהב אותי ו"מלך" יש לו הרבה כוח. אלו שני מרכיבים של ביטחון. זו ההתחלה של חינוך לתפילה, שישנה כתובת ששומעים אותנו בה, מאזינים לכל מילה שלנו ומתייחסים ברצינות לכל כוונה שלנו. יש עם מי לדבר. ילד קטן יודע שיש לו אב ואם שהם הכתובת לכל צרכיו ומשאלותיו, מצוקותיו וספיקותיו, וכשהוא מתבגר - הוא אמור לדעת שהוא יכול לסמוך על אבא שבשמים.

בחובות הלבבות בשער חשבון הנפש, מסביר לנו כיצד צריכה להיראות תפילה: "עלה על ליבו, אל מי מכוון בתפילתו, ומה מבקש בה, ובמה מדבר לפני בוראו ממילות התפילה ועניינה. המילות תהיינה כקליפה, והעיון במילות כלב. התפילה כגוף והעיון כרוח". תפילה זה כגוף, ולומר לילד רק להתפלל, רק לומר את הטקסט שכתוב בסידור - זאת לא תפילה!

החובות הלבבות ממשיך וכותב: "ומן התמה שהתפילה אצלך אמונת הבורא ופקדונו, כי מסר בידך עניינה ונתנה ברשותך, ואם תתפלל אותה כמו שציוה הבורא יתברך, יצאת ידי חובת האמונה". תפילה זה בינך לבין בורא עולם. ביכולתך לעמוד בתנוחה הנכונה ולומר את כל המילים, אך עיקר העבודה היא התחושה, שאתה עומד לפני מי שאמר והיה העולם, שמאזין לך, מקשיב לך באהבה גדולה ורוצה כל מילה וכוונה שלך.

בספר 'מחשבה בפרשה' מציין המחבר סיפור ששמע מפיו של איש חינוך כיצד הוא ניסה לסייע לתלמידיו בעבודת התפילה.

הוא כינס את תלמידיו במשרד, וביקש מהמזכיר להראות לתלמידים בתוכנת מצלמות האבטחה, את אשר התרחש בשעה שבע וחצי בבוקר, בתפילת שחרית. "אני מבקש שכל אחד מכם יתמקד אך ורק בעצמו, לא באחרים", ביקש המחנך, "שכל אחד יסתכל איך הוא עומד לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה"...

הוא עצמו יצא מהחדר, כדי לא להביך את תלמידיו, ואפשר לצעירים לצפות במתרחש. חלק מהתלמידים, שצפו בעצמם במסך מצלמות האבטחה, הסמיקו והחווירו, הם ראו כיצד הם חולמים, לא מרוכזים דיים, ודאי לא בצורה בה עומדים לפני ראש העיר, לא לפני שר, וכל שכן שלא לפני יוצר הכל, תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם...

ארחות ישראל

הליכות והלכות בין אדם לחברו

מורא רבו

חייב אדם במורא רבו, ולכן אין לשבת במקומו של הרב ואין לסתור את דבריו אפילו כשהדבר נעשה שלא בפניו, וכן לא יכריע את דבריו בפניו.

אם ראה התלמיד את רבו שעובר על דברי תורה, אומר לו בדרך כבוד: לימדתנו רבינו כך וכך.

במסילת נעלה

שביבי אמונה ובטחון
מפקנסו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

נס התאומות

הרב קורסון הי"ו הינו יהודי יקר, איש חסד מופלא, נוח למקום ונוח לבריות, בעל אמונה גדולה בצדיקים, שמארח אותי פעמים רבות בהגיעי למקום מגוריו לצורך חיזוק הרבים.

באחת הפעמים ששהיתי בביתו הגיש לי הרב קורסון רשימה של כל בני ביתו, וביקש שאתפלל עליהם שיזכו לשמירה ולהגנה, לברכה ולהצלחה בכל דרכם ובכל מעשיהם.

בעודי מעתיר עבור בני המשפחה, אינני יודע מדוע - אך התעכבתי בתפילתי על נכדותי התאומות שוב ושוב, וכיוונתי באופן מיוחד לשמירתן ולהצלחתן, ואף חזרתי על שמותיהן כמה פעמים מתוך כוונה גדולה.

לאחר מכן נתתי בידי הרב קורסון בקבוק מים וביקשתי ממנו שישתן לנכדותי התאומות לשתות ממנו. מובן שמארחי לא הבין מדוע אני מתמקד דווקא בשתי נכדותי אלו, אולם הוא עשה כפי שאמרתי לו ונתן לנכדות לשתות מן המים.

למחרת היום הבנו כולנו מדוע סובבו מן השמים שאעתיר עליהן באופן מיוחד.

שתי הנכדות התאומות נפגעו בתאונת דרכים מחרידה שבה משאית כבדה הגיחה לעברן ודרסה אותן. כתוצאה מהתאונה הקשה נדמה היה לכוחות ההצלה שאחת מהתאומות נהרגה, אך לגודל הנס גם היא וגם תאומתה יצאו מן האירוע בשלום, בריאות ושלמות כמו לפניו.

נס גדול זה נעשה מבלי שידעתי מאום על העתיד לקרות, ומן השמים סייעו בידי להקדים רפואה למכה בברכות שהענקתי לשתי התאומות בזכות אבותיי הקדושים זיע"א. ובודאי זכות הכנסת האורחים שהרב קורסון עשה ועושה, עמדה גם היא לנכדותי להצילן ממוות ר"ל.

במה מפטירין

הפטרת השבוע: "חזון עובדיה" (עובדיה א) ויש מבני אשכנז שמפטירין "ועמי תלואים" (הושע א)

הקשר לשבת: בהפטרה מסופר על שנאתו המתמדת של עשו ליעקב, כפי המתואר בהרחבה בפרשתנו כאשר עשו בא עם ארבע מאות איש בכדי להרע ליעקב.

א. מותר לפנות את הכלים מהשולחן ולנקותו לאחר סעודה שלישית, כאשר כוונתו שיהיה המקום נקי ומסודר לכבוד שבת. אבל אם אכל בחדר צדדי ולא נכנסים בו עד מוצאי שבת, לא יסדר השולחן בשבת.

ב. בתי כנסת המקיימים בחדר הסמוך סעודה שלישית, ואחר הסעודה נכנסים להתפלל בבית הכנסת, לא יסדרו את החדר בשבת, אלא אם כן מתפללים שם, שאין זה כבוד להתפלל כך.

ג. בשבת של חג הסוכות מותר לפנות את הכלים מהסוכה מיד לאחר סעודה שלישית, כיון שאין זה מכבוד הסוכה שישארו שם כלים מלוכלכים.

ד. מותר לסדר את המיטות אחר השינה, כדי שיהיה הבית נאה ומסודר לכבוד שבת. אך אם נח סמוך לערב, ואינו נכנס לחדרו עוד, לא יסדר.

ה. מותר ללמוד תורה בשבת, אף שכוונתו לצורך חול, כיון שגם בלימודו עתה מקיים מצוה. על כן, מותר לנער בר מצוה להכין דרשתו לחגיגת בר המצוה שתערך בחול, וכן מותר להכין קריאת התורה או שיעור לצורך חול. וכן מותר לשנן לימודי קודש כגון הלכות כשרות המטבח, שבת ומועדים, לצורך מבחן שיערך בימי החול.

ו. בסיום הלימוד, יחזיר את הספרים למקומם. שאין כבוד הספרים שיהיו מונחים כך. וגם אין כאן כוונת הכנה מושבת לחול, כי זו הרגילות ודרך ארץ להחזיר את הספרים בסיום הלימוד.

ז. אם הוצרכו בקריאת התורה במנחה של שבת לגלול את הספר תורה לעמוד הבא, לא יגללו לאחר הקריאה לעמוד הקודם, לצורך הקריאה שביום שני.

ח. אדם החפץ להיות ערני במוצאי שבת כדי לעסוק בתורה או לעבודתו במשמרת לילה וכיוצא, מותר לו לנוח ביום שבת, כי לא ניכרת כאן הכנה, וגם לא יוכל לנוח בלילה. רק שלא יאמר בפירוש שהוא ישן לצורך הלילה.

ט. כתב מרן השלחן ערוך (סימן מו ס"ג): "חייב אדם לברך בכל יום מאה ברכות לפחות". וגם הנשים חייבות בזה.

י. מאחר ועם ארבעת התפילות ושלושת הסעודות, עדיין חסרות כעשרים ברכות כדי להגיע למאה ברכות, על כן ירבה לברך על עוגות, פירות וממתקים, ועל סוגי בשמים.

יא. אם אינו יכול להשלים מאה ברכות בפירות ובשמים, יכוון לברכות העולים לתורה וההפטרה, ויענה אמן, ויחשב לו כאילו ברך בעצמו, כי גדול העונה יותר מהמברך.

יב. מנהג יפה להביא סוגי בשמים לבית הכנסת, כדי לזכות את הציבור במאה ברכות. ומסופר על החתם סופר זצ"ל שהיה מביא עמו בשמים לבית הכנסת ביום כיפור, ונותן לאחרים לברך ולהריח, כדי לענות אחריהם "אמן", ויצטרף לו למאה ברכות.

יג. חשבון מאה הברכות מתחיל מערב עד ערב ולא מבוקר עד בוקר. והמקדים לקבל את השבת מזמן פלג המנחה, וכן המאריך בסעודה אחר צאת השבת, מצטרפים לו הברכות לחשבון מאה הברכות של שבת.

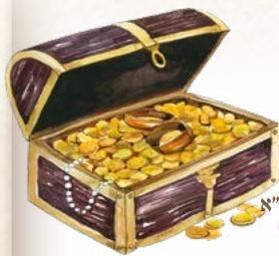
הידודי הפרשה

חידודים לפרשת וישלח

1. מה נכלל בחיוב האדם במורא רבו?
2. מדוע עשוי לא נכנע מלפני הבורא?

תשובות יש לשלוח עד יום שני למייל: 26@hpinto.org.il

מן האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

קדש עצמך במותר לך

"על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה" (בראשית לב, לג)

מדוע באמת נאסר על בני ישראל לאכול את גיד הנשה, והרי עדיף היה שכן נאכל את גיד הנשה, כדי שעל ידי זה נזכור את הניצחון שיעקב אבינו ניצח את שרו של עשו.

וחשבתי לומר בזה, כי הנה בדווקא על ידי גדרים וסייגים ועל ידי איסורין, דווקא אז האדם מצליח להדוף ולנצח את היצר הרע, ולא על ידי ריבוי אכילה ושתיה. ולכן, באם האדם היה כן אוכל את גיד הנשה, אפשר ואז כל הזמן הוא היה מתענג על עצם האכילה, וחושב בעיקר על האכילה, ובכלל לא היה זוכר את עיקר ניצחון יעקב על שרו של עשו אשר היה בזכות עמלה של תורה ומסירות נפש.

וכבר ידועים הדברים כי על ידי תענוגים וריבוי אכילה ושתיה לא באים לידי דברים טובים. וגם שמעתי, כי החלק הטעים ביותר בבשר זהו החלק התחתון במקום של גיד הנשה, ולכן יש צורך לעשות גדרים. ולכן ואף גם רוב הדברים אותם התורה מצווה אותנו לעשות, כמו אכילת מצה, ישיבה בסוכה ועוד מצוות כהנה וכהנה אשר אנו עושים לזכר זיכרונות טובים אשר היו לאבותינו בימים ההם, אין בהם כל תענוגים שהם. ולא בכדי אמרו חז"ל (תנא דבי אליהו רבה כד) עד שאדם מתפלל על דברי תורה שיכנסו לתוך מעיו, יתפלל על ריבוי אכילה ושתיה שלא יכנסו לתוך מעיו, דהיינו, על האדם לבקש ולהתחנן שלא יתענג מידי ריבוי אכילה ושתיה, שכן כפי שביארנו, כי ריבוי אכילה ושתיה לא מביא לידי דברים טובים והנהגות טובות.

משום הכי, בדווקא חשוב לנו לזכור על ידי איסור אכילת גיד הנשה, ועל ידי הרחקה מתענוגים, עד כמה צריכים לעמול בתורה כדי להינצל מיד היצר הרע שהוא מאש. ואף גם, כאשר אותם תמכי דאורייתא נחלשים, יש לזכור אולי משום שיש בידינו ביטול תורה לכן הדבר קורה, או שצריך להתפלל על התמכי דאורייתא שיתרפאו מצליעתם ותזרה להם השמש, וכך ימשיכו הלאה לתמוך בלומדי התורה ביתר שאת ויתר עוז.

על האדם לקדש את עצמו במותר לו (יבמות כ, א), ועליו לפרוש לא רק מן התענוגים האסורים אלא אפילו מן התענוגים המותרים, ואז יראה כיצד השמש זורחת לו יותר ויותר, ויראה שפע ברכה והצלחה בגשמיות ורוחניות.

עומקא ד'יבא

פרקים בתיקון המידות
ובעבודת הלב

להודות ולבקש עוד

לאחר שלא אמנו, ילדה את יהודה, היא פתחה פיה בחכמה ואמרה "הפעם אודה את ה'". ומה כתוב אחר כך מיד? "ותעמד מלדת". ונשאלת השאלה מה הקשר בין שניהם? ובמיוחד שלאחר מכן, לאה ילדה רק לאחר שנטלה את צמח הדודאים שסגולתו היא לפרייון, ואז ילדה את יששכר, והיא תלתה זאת באמרה "נתן א-להים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר" (בראשית ל, יח).

הלקח המוסרי שחז"ל מלמדים אותנו, שלא אומרים לבורא העולם; נגמר. אני כבר מסתדר לבד. אלא אדרבה תבקשו עוד; רבונו של עולם, תעזור לי עוד גם בדברים אחרים!

משימה מיוחדת הטיל הגאון הצדיק רבי יעקב גלינסקי זצ"ל, על קבוצת תלמידים שהכנסה מידי מוצאי שבת קודש בביתו בחשאי מוחלטת, לעבודה תמימה בזיוון המידות שתכליתיה; פגישה עם הקדוש ברוך הוא...

בכל שבוע היה מטיל רבי יעקב גלינסקי משימה אחת או יותר על הקבוצה החשאית, ובשבוע הבא היה בודק כיצד התקיימה המשימה בפועל.

אחת המשימות היתה לבדוק היכן אתה פוגש את הקדוש ברוך הוא במהלך היום?

רבי יעקב האמין שיש לכל אחד להבחין בקב"ה במהלך חייו. עליו לרשום לעצמו את הפעמים שבהם הוא ראה את אבא שבשמים משגיח עליו. משימה כה פשוטה, לכאורה, שכאשר היא מתבצעת בפועל - מגלה האדם עד כמה הוא היה עיור.

המשימה השנייה היתה כרוכה ואדוקה במשימה הראשונה; ראית את הקדוש ברוך הוא? ראית שהוא איתך? עכשיו תגיד לו תודה. לנהג האוטובוס אתה אומר תודה בסוף הנסיעה? ומה עם רבונו של עולם, לא מגיע לו תודה?

והלאה;

אמרתם לו תודה? הודיתם לו מספר פעמים ביום? עכשיו אל תעצרו, תבקשו ממנו הלאה, שיתן עוד!

ההסתכלות של רבי יעקב גלינסקי על החיים היתה הסתכלות מוסרית, ולתלמידיו הרבה להנחיל את עבודת האדם על תיקון המידות הרעות. לכל אחד יש חבילה של מידות שאותה הוא נדרש לתקן; האחד חש בצורך עמוק לעבוד על מידת הכעס השוכנת בו, חברו דווקא רגוע מאוד אך חש בצורך לעבוד על מידת העצלנות שקבעה את משכנה בלבו. כל אחד ומידותיו שלו.

ה'אדם, אמר רבי יעקב, נברא עם ניסיונות שונים. אבל שורש הכל הוא אמונה. מי שהוא בעל אמונה אינו יכול להיות מושחת. איך אתה יכול להתגאות אם אתה מאמין שהקדוש ברוך הוא נותן את הכל? שייך בכלל לקנא במישהו? מידת האמונה נלחמת בכל המידות הרעות.

המבט הנכון הוא המבט המוסרי, שיהודי חייב ללמוד לתקן את המידות במשך כל ימי חייו. ללמוד להסתכל נכון על החיים. מי שמסתכל במבט נכון וישר על החיים, הוא יהיה מאושר.

וכדרכו בקודש היה לו מעשה אמיתי שחידד את המסר:

הכל התחיל בעיירה אחת קטנה, קירייניק. בעיירה זו האנשים החלו לקרוא עיתונות חילונית, טענו שבשעת חרום ומהפכה כלכלית ומדינית חייבים להיות מעודכנים.

מה עשו הורי? למרות שלא היה להם כסף, הם עשו מנוי לעיתון חרדי 'טאגבלאט'. לפנת ערב היו הנשים נאספות בביתנו ואמי הקריאה להם את החדשות.

יום אחד אמא שהתה במטבח, קילפה תפוחי אדמה, והמחלק זרק את העיתון. בעמוד הראשון דווח על השלמת בנייתה של ה'טיטאניק' וההכנות למסע הראשון והיחיד שבו כידוע טבעה הספינה למצולות ים. התמונה התנוססה לרוחבו של העמוד הראשון.

פתאום הגיעה איזו שכנה, ראתה את העיתון המקופל ונכנסה למטבח בזעקה; 'אנייה התהפכה, בטח היא היתה עם נוסעים, ואת כאן עומדת ומקלפת תפוחי אדמה?'

אמא לא הבינה מה קרה. הם רצו אל העיתון ואז התברר; העיתון המגולגל והמקופל גרם לתעות ראייה. כשפתחו אותו והניחו אותו ישר - ראו שהכל בסדר; פשוט הסתכלו הפוך על התמונה הישרה.

וכמה פעמים בחיים אנו רואים תמונה ישרה? אבל פשוט הפוך.

כשמגדלי התאומים קרסו, כשאוטובוס מתהפך, כשצונאמי מכה ביפו, מישהו מפסיק לקלף תפוחי אדמה? והרי אם השכנה היתה צודקת וראו בעלון אנייה טובעת היו השתיים יושבות ומקוננות!

ואיפה אנחנו?

הכל כאמור ענין של מבט נכון. וכיצד רוכשים מבט נכון וישר על החיים? על ידי לימוד מוסר, תיקון המידות והעולה על כולנה; חיזוק האמונה בבורא העולם.

מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?

פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל:
mld@hpinto.org.il

ותזכה בברכת הצדיק
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

לקבלת דבר תורה יומי

מאת מורנו ורבנו

כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ניתן לשלוח הודעה

אנגלית +972587929003 • צרפתית +16467853001
ספרדית +541141715555 • עברית +972585207103

שמעו וראו כי טוב ה' - מודעה רבה לאורייתא

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: mld@hpinto.org.il

מסודר
לפי פרשות
השבוע, חגים
ונושאים שונים.

שמעו
ותחי נפשכם